

Augsburg, 28. März 1567

An Johannes Crato von Kraffttheim

UB Breslau, Ms. 9820 (Rehdigeriana 246), Nr. 326 (fol. 432r-v).

Clarissimo viro, D. Ioanni Cratoni, archiatro Caesareo etc. Domino et amico suo colendo.
 S. Vt patriae suauitates Excellentiae tuae, sic mihi tuam benevolentiam gratulor, quam, vt omnibus officijs, quae à tenuitate mea in te proficiisci poterunt, et tuear et augeam, sedulò et sine fuco, quem et natura mea et philosophia à me alienum esse volunt, elaborabo. Graecolatinum Isocratem ad Oporinum misi Francofordiam: commentarios meos in eundem prima occasione mittam. Spero futurum opus tūm magnitudine, tum genere orationis, tum ipso argumento Caesareae Maiestatis aspectu non indignum. Vtrum autem tanto principi, in hac perturbatione, et tot difficultatibus rerum omnium, offerri deceat: tua prudentia rectissimè iudicabit, et me candidè monebit. βασιλικὸς ὧν ρήτωρ ὁ ἰσοκράτης, ἄξιος ἂν εἶναι δόξεις προστάτου βασιλέως, εἰ δὲ ὁ ἔρμηνεὺς ἐγὼ καὶ ἐξηγητής, ἀνάξιος εἶναι δόξω βασιλικῆς εύνοίας: ὅ γε αὐτοκράτωρ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἄξιος εἶναι δόξει τῶν μεγίστων ἐπαίνων, διότι καὶ τοὺς ἀναξίους τῆς ἑαυτοῦ ὑπεροχῆς τῶν μουσῶν θεράποντας φιλανθρώπως ἀπεδέξατο. Non dedecori fuit Augusto Athenodori consuetudo: nec M. Antonium Philosophum puduit, Dionem Chrysostomum, qui ante ipsius principatum, exul et penè mendicus oberrarat, in suum currum admittere. Ego verò quam neque Athenodorus neque Dion sim, optimè noui. Nisi enim me aliqua ex parte nossem, frustrà vtique philosopharer. Sed nihil tale ne per somnium quidem opto, pulueribus scholae meae beatus, aut certè contentus: qui sciam, nullam fortunam tam esse bonam, de qua nil possis queri. Lucubrationes tamen meas, quas multis studiosis adolescentibus profuisse scio, et plurib[us] profuturas spero, Maximiliani imperatoris augusto nomine commendari, palmarium mihi duco: et nunc (rumpantur vt ilia Codro) curo mihi conficiendum Caesareum calicem, quem vtinam E. T.^{ae} propinem aliquando, felici oblata vtrique occasione, ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ εύτυχίᾳ διηνεκῇ τοῦ αὐτοκράτωρος, καὶ πάντων τῶν τούτω τὲ καὶ ἡμῖν εύνοϊκῶς ἔχόντων. Sed haec suo tempore videbimus. De D. Harrochio magis mirarer, nisi et ἡ ἀγνωμοσύνη τῶν πολλῶν, καὶ αἱ Σόλωνος ψῆφοι notae mihi essent. Lugdunenses libros Cos. noster, cum ei tuas offerrem, iam domi sua habebat, et rectā ad Austrium mittebat. Ad Oporinum quae mandasti scripsi diligenter, sed responsum nondum accepi. Plura nunc quae scribam non habeo nisi quod E. T. cum suis Deo Opt[imo] Max[imo] et me tibi commendatum esse cupio. Cos. noster Ratisponae, vt opinor, te conueniet, quem comitari quantopere cuperem, ideo non scribo, quòd fortuna mea tale quicquam vel optare me prohibet. Vale. Augustae 28 Martij 1567.

E. T. studiosiss[imus]
 Hiero[nymus] Wolfius.